

szeresen interveniált ez ellen, s azzal érvelt, hogy a magyar zsidók gazdasági tevékenységét magában Németországban sem akadályozzák. Az idevágó vizsgálat zavarba ejtő eredményét Hanns Elard Ludin, a pozsonyi német követ 1942. március 26-án terjesztette fel a német külügyminisztériumba.⁸¹ Május 12-én Rademacher bizalmasan tájékoztatta Ludint – kérve őt, hogy ezt az információt ne adja tovább a szlovák kormánynak –, hogy bár Németország igyekszik eltávolítani a külföldi zsidókat gazdasági életéből, viszont ama országok zsidó állampolgárainak vagyonát nem árjásítja, és megkíméli őket a zaklatásoktól, amely országok megtorlással élhetnek a Harmadik Birodalommal szemben. Aláhúzta, hogy főleg angol, amerikai és szovjet állampolgárságú zsidókról van szó, viszont magyar zsidók a Birodalom gazdasági életében nem játszanak említésre méltó szerepet.⁸²

A magyar kormány szorgalmazta, hogy kössenek olyan egyezményt, amely a magyar zsidók helyzetét szabályozza Szlovákiában. A berlini szlovák követség 1942. június 23-án a német külügyminisztérium tanácsát kérte. A szlovákok az árjásítás tekintetében nem tettek különbséget a szlovák és magyar nemzetiségű zsidók között, a magyar részről felvetett kérdések viszont kényes és alapvető politikai problémákat érintettek, s ezeket a németekkel kívánták tisztázni. Ugyancsak tanácskozni óhajtottak velük a német–szlovák biztonsági szerződés 4. pontjáról, amely kimondta, hogy Szlovákia hangolja össze külpolitikáját a Német Birodaloméval.

A magyarok által felvetett kérdésekkel kapcsolatban a szlovák követség a következők tisztázását kívánta:

- Van-e joga a magyar államnak azt igényelni, hogy a magyar állampolgárságú zsidók vagyonának árjásítása keresztény magyar állampolgárok javára történjék, illetve magyar vagy szlovák állampolgárok javára, vagy szlovákiai, illetve magyarországi tulajdonban lévő társaságok, jogi személyek javára?
- Az árjásítást magyar gondnokságok vagy szlovák hatóságok révén végezzék el?
- Van-e ilyen természetű egyezmény a Német Birodalom és Magyarország között?
- Milyen szabályok érvényesek azokra, akik zsidó vagyont igényelnek, és azokra, akik felmérik az ilyen vagyonokat?⁸³

Ezekre a kérdésekre nem egykönnyen kaptak választ. A német külügyminisztérium jó néhány osztályát megmozgatták, s ezek a problémák nagy vitákat kavartak.⁸⁴ 1942. november 30-án Ludin hivatala ismét megkereste a külügyminisztériumot, és érdeklődött, hogy van-e titkos szerződés a németek és a magyarok között a Birodalomban élő magyar